

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 16 września 2015 roku

wydanego w postępowaniu uproszczonym

Powódka Spółdzielcza Kasa(...)S. w G. pozwem z dnia 30 maja 2014 roku zażądała zasądzenia od pozwanego Z. O. na swoją rzecz kwoty 207,60 złotych wraz z odsetkami oraz rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

W uzasadnieniu wskazała, że strony łączyła umowa pożyczki kwoty 30.000 złotych. Podała, że pozwany odstąpił od umowy w przepisany terminie, wobec czego winien zwrócić udzieloną mu pożyczkę. Wskazała, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się: 183,20 złotych tytułem kapitału oraz 24,40 złotych tytułem odsetek.

Nakazem zapłaty z dnia 18 czerwca 2014 roku, wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie orzekł o obowiązku zapłacenia przez pozwanego na rzecz powódki kwoty 207,60 złotych wraz z odsetkami i kosztami procesu.

Powyzszemu nakazowi zapłaty pozwany sprzeciwił się, co doprowadziło do utraty jego mocy. W sprzeciwie wniósł o oddalenie powództwa i podniósł, że skutecznie odstąpił od umowy, zaś nigdy nie otrzymał od powoda pożyczki stanowiącej przedmiot umowy.

W toku procesu strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 29 marca 2013 roku powódka Spółdzielcza Kasa (...)S. zawarła z pozwanym Z. O. umowę pożyczki nr (...). Przedmiotem umowy było przeniesienie przez powódkę na rzecz pozwanego kwoty 30.000 złotych z zobowiązaniem pozwanego do jej zwrotu w terminie do 20 marca 2023 roku.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- umowa pożyczki, k. 26-28;
- regulamin, k. 29-32;
- deklaracja członkowska, k. 40;
- raport spłaty, k. 42;

Dnia 11 kwietnia 2013 roku pozwany złożył powodowi oświadczenie o odstąpieniu od umowy.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- oświadczenie, k. 48;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Żądanie powoda zostało oparte na dyspozycji wynikającej z treści art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (Dz. Nr 126, poz. 715 ze zm.), zgodnie z którym konsument zwraca niezwłocznie kredytodawcy kwotę udostępnionego kredytu wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 1, nie później niż w terminie 30 dni od dnia złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

W takim stanie rzeczy powódka winna była wykazać, że strony zawarły umowę kredytu konsumenckiego oraz spełniła swoje świadczenie w całości lub części, zaś pozwany złożył skuteczne oświadczenie o odstąpieniu od umowy.

W ocenie sądu powódka wykazała te okoliczności w zakresie daleko niewystarczającym do uwzględnienia żądania. Bezsporne było to, że strony zawarły umowę pożyczki nr (...). Okoliczność ta wynikała również z przedstawionej umowy. Jej przedmiotem było przeniesienie na pozwanego kwoty 30.000 złotych z zastrzeżeniem jej zwrotu wraz z odsetkami w terminie do 20 marca 2023 roku. Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 i 2 pkt 1 przywołanej ustawy przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności m.in. umowę pożyczki. Poza sporem było również to, że dnia 11 kwietnia 2013 roku pozwany złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Zgodnie z treścią art. 53 ust. 1 przywołanej ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim konsument ma prawo, bez podania przyczyny, do odstąpienia od umowy o kredyt konsumencki w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy. Oświadczenie pozwanego zostało złożone w terminie. Skutki złożonego oświadczenia o odstąpieniu od umowy reguluje art. 54 przywołanej ustawy, który jest przepisem szczególnym wobec art. 494 § 1 k.c. Zgodnie z treścią art. 54 ust. 1 i 2 tej ustawy konsument nie ponosi kosztów związanych z odstąpieniem od umowy o kredyt konsumencki, z wyjątkiem odsetek za okres od dnia wypłaty kredytu do dnia spłaty kredytu. Winien jednak zwrócić kredytodawcy kwotę udostępnionego kredytu wraz z odsetkami. Chociaż powódka podnosiła, że wypłaciła pozwanemu kwotę pożyczki, faktu tego nie wykazała żadnym dowodem. Z umowy pożyczki nie wynikało oświadczenie pozwanego o otrzymaniu pożyczki, jak również nie przedstawiła żadnego innego dowodu wypłaty. Powódka przedstawiła dwa potwierdzenia przelewu, znajdujące się na k. 43 i 44, jednak dotyczyły one opłaty sądowej oraz opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa. Nie przedłożyła zatem potwierdzenia przelewu jakichkolwiek środków na rzecz pozwanego. Przedstawiła jedynie raport spłaty, z którego jednakże nie wynika fakt wypłacenia pozwanemu pożyczki. Nadto raport ten stanowi dokument prywatny, którego moc dowodowa określona została w art. 245 k.p.c. Tymczasem z innego dokumentu prywatnego, jakim jest oświadczenie o odstąpieniu od umowy wynika, że pozwany żadnego świadczenia od powódki nie otrzymał. Skoro powódka nie wykazała, by wypłaciła na rzecz pozwanego pożyczkę, wynikającą z umowy nr (...), przeto nie wykazała również podstaw do przyjęcia, że przysługuje jej roszczenie o zwrot pożyczki oraz odsetek.

Stan faktyczny w sprawie sąd ustalił na podstawie przedstawionych przez strony dokumentów, których moc dowodowa została oceniona odpowiednio do treści art. 245 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe okoliczności sąd orzekł jak w sentencji.